

Resolució 57/2026, de 29 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 71/2025

Administració reclamada: Organisme de Gestió Tributària (ORGT) de la Diputació de Barcelona

Informació reclamada: Accés a expedients d'IBI del 2009 a 2022 d'una finca.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: La GAIP, d'acord amb la seva doctrina reiterada i la jurisprudència del Tribunal Suprem, considera que la reserva tributària prevista a l'article 95 de la Llei General Tributària (LGT) no constitueix un límit absolut ni automàtic al dret d'accés a la informació pública. La LGT no estableix un règim complet i autònom d'accés a la informació, sinó una regla general de reserva de les dades amb rellevància tributària com a garantia del dret fonamental a la intimitat, de manera que el règim d'accés de la Llei de transparència resulta aplicable amb caràcter complementari.

En conseqüència, la reserva tributària s'ha d'aplicar com un límit legal subjecte a ponderació, d'acord amb els articles 21 i 24 de la Llei 19/2014, i no pot justificar una denegació automàtica de l'accés.

Analitzem l'aplicació del límit de reserva tributària previst a l'article 95 de la Llei general tributària, que no opera com un límit absolut sinó com un límit subjecte a ponderació, d'acord amb els articles 21, 22 i 24 de la Llei 19/2014. La informació objecte d'accés és l'expedient o expedients d'IBI de 2009 a 2022 d'una determinada finca, amb la finalitat de verificar la correcta aplicació d'ofici de la prescripció per part de l'Administració.

Atenent el principi de retiment de comptes i l'interès legítim del reclamant, i tenint en compte que la informació no afecta dades personals especialment protegides, considerem procedent estimar parcialment la reclamació, reconeixent el dret d'accés amb l'anonimització de la identitat dels subjectes passius, com a mesura adequada per conciliar el dret d'accés amb la protecció del dret fonamental a la intimitat.

Paraules clau: Organisme de Gestió Tributària. Empresa. Tributs. IBI. Actes. Diligències. Prescripció. Notificacions. Publicacions edictals. Accés expedient. Obligat tributari. Interessat. Llei General Tributària. Reserva tributària. Límits. Dades personals. Anonimització. Estimació parcial.

Ponent: Iolanda Pineda Balló

Antecedents

1. El 16 de gener de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 071/2025, presentada per una persona física en representació d'una empresa contra l'Organisme de Gestió Tributària de la Diputació de Barcelona (ORGT) en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent

següent, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut cap resposta per part de l'Administració.

2. El 22 d'octubre de 2024 la persona reclamant presenta a l'Ajuntament de Badalona sol·licitud d'accés a informació pública. En primer lloc exposa que la mercantil va adquirir una finca a Badalona, i va procedir a la seva venda el 25 de maig de 2023. Amb caràcter previ a la transmissió, la mercantil va haver de satisfer un deute total d'IBI per import de 31.640'13 € per transmetre la finca lliure de càrregues. El reclamant indica que l'oficina recaptatòria va emetre una carta de pagament dels IBI entre 2009 a 2022 per l'import indicat, però que la carta de pagament que li van facilitar no informava quina part del deute corresponia al principal en concepte d'IBI i quina part eren deutes relatiu a interessos, recàrrecs i costes. La SAIP acaba demanant:

- "Informe si s'ha produït declaració de fallit dels subjectes passius de l'IBI anteriors a Palferre SI de la finca. Ens referim deutes IBI als exercicis 2009 a 2022 de la finca.

- Informe i faciliteu còpia de l'acte administratiu en què, prèvia audiència a Palferre, es va declarar, la responsabilitat i es va determinar l'abast i l'extensió del deute tributari de Palferre. Ens referim als deutes IBI exercicis 2009 a 2022 de la finca.

- Amb relació a l'import del deute exigít i satisfet pel Palferre per import de 31.640,13 €, informeu dels conceptes inclosos dins el referit import, desglossant per exercicis el principal i altres conceptes com recàrrecs, interessos o qualsevol altre concepte.

- A la vista de l'antiguitat dels rebuts IBI -2009 a 2022- sol·licitem diligència o certificació de la tresoreria municipal dels concrets actes administratius interruptors de la prescripció envers el/s subjecte passiu, amb indicació de la data de l'acte administratiu, notificació/publicació edictal i de l'òrgan que l'ha dictat referent a cada anualitat d'IBI.

L'anterior informació pública la poden enviar de forma electrònica en el correu indicat en l'encapçalament del present escrit, i, de considerar l'Ajuntament o l'Organisme de Gestió Tributària de la Diputació de Barcelona que poden haver eventuais dades protegides avancem que ens poden fer arribar la informació dissociada sense cap referència a dades personals de cap mena".

La Reclamació presentada el 16 de gener de 2025 sols adjunta la comunicació de l'Ajuntament de Badalona de recepció de la SAIP, on es comunica que el termini màxim per resoldre la petició és d'un mes i qui és el responsable de la resolució de la mateixa.

El reclamant indica en l'apartat expositiu de la reclamació davant la GAIP que: "Que d'acord amb les competències que té encomanades aquesta institució i segons es va fer constar de forma verbal en l'acte de mediació celebrada el passat 8 de gener de 2024 (correcte seria 2025) en forma telemàtic (expedient 1527/2024 amb reg entrada 9015-2866655/2024) i en la qual l'Ajuntament de Badalona va comunicar que era responsabilitat de l'ORGT facilitar aquesta informació i no a l'Ajuntament de Badalona, reiterem la sol·licitud conforme es procedeixi a requerir l'Organisme de Gestió Tributària de la diputació de Barcelona, com a administració que du a terme les funcions de recaptació de l'Impost de Bens Immobles municipals de Badalona, per a que faciliti la informació pública següent -transcrivim la sol·licitud originària que no ha estat atesa "- A la vista de l'antiguitat dels rebuts ibi -2009 a 2022- sol·licitem diligència o certificació administrativa dels concrets actes administratius interruptors de la prescripció envers el/s subjecte passiu, amb indicació de la data de l'acte administratiu, notificació/publicació edictal i de l'òrgan que l'ha dictat referent a cada anualitat d'IBI."

3. Cal, en aquest moment, fer referència a la reclamació 1527/2024. La mateixa SAIP de l'antecedent 2, presentada pel reclamant davant l'Ajuntament de Badalona, fou objecte de la reclamació 1527/2024, presentada davant la GAIP el 25 de novembre de 2024. En aquella ocasió l'ara reclamant va sol·licitar que la reclamació es substanciés amb mediació. L'acte de mediació es va dur a terme el 08 de gener de 2025 i va finalitzar amb un acord de mediació. La resolució de 20 de febrer recull l'acord assolit, que pel que interessa a la qüestió ara plantejada: "En relació a la Reclamació 1527/2024, tot i reconèixer la desavinença sobre la interpretació jurídica entre les parts, i a conseqüència de l'informe de la tresoreria de l'Ajuntament de Badalona, l'Ajuntament confirma que pel que fa concretament a la competència que tenia de 2009 a 2012 l'Ajuntament de Badalona, no disposa ni existeixen aquests actes ni actuacions administratives interruptores de la prescripció.

La part reclamant, mitjançant aquest acord de mediació es dona per satisfeta de la seva reclamació, en la mesura que es limita a la informació facilitada per l'Ajuntament de Badalona i no prejutja altres informacions que puguin demanar-se a l'Organisme de Gestió Tributària de la Diputació de Barcelona, i sens perjudici, en qualsevol cas, de la reserva expressa de qualsevol altra acció en defensa dels seus drets i interessos".

4. L'11 de febrer de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment

que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

5. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació per error a la Diputació de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la. El 14 de febrer la Comissió sol·licita a la Diputació de Barcelona, deixar sense efecte aquesta petició d'informe errònia.
6. L'11 de febrer de 2025 la GAIP comunica la Reclamació a l'Organisme de Gestió Tributària (ORGT) i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
7. El 4 de març la Comissió rep l'expedient i informe sol·licitats de l'ORGT. L'informe pel que fa a la informació sol·licitada indica que: "La informació reclamada es pot considerar informació pública en el sentit de que deriva de l'activitat d'una Administració, no obstant, el dret a accedir a aquesta informació no és absolut i està subjecte a límits, resultant aplicables en aquest supòsit els límits 21. 1 c) i 21.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, al tractar-se dades tributàries subjectes als deures de reserva i confidencialitat

El límits aplicables es desprenen de la naturalesa de la informació sol·licitada atès que consisteix en la seva totalitat informació tributària, i, per tant, son dades que tenen un caràcter reservat tal com estableix l'article 95 de la Llei 58/2003, general tributaria (LGT)".

A continuació es relaciona els articles 34, 93, 95 de la Llei 58/2003, General Tributària, fa referència a la resolució 636/2021 d'1 de juliol. En referència a la prevalença de la regulació específica en matèria tributària, en relació amb la legislació general de transparència cita la sentència de 21 de març de 2024, rec. 19457/2022, pel que fa a l'aplicació de la Disposició addicional primera 2^a de la Llei 19/2014, i acaba conclouent que: "Vist que, segons l'exposat, l'aplicació de la normativa tributària seria d'aplicació preferent a la normativa de transparència en aquest supòsit, i partint de que el caràcter de dades tributàries reservades és un límit a la informació pública, l'únic supòsit per donar accés a les dades que restem per lliurar, relatives a la còpia de totes les notificacions que acreditin la interrupció de la prescripció, seria que el reclamant tingués la condició d'interessat, no perquè ho exigeixi la normativa de transparència però sí la normativa tributària que actua com límit, al igual que els drets dels tercers.

Al respecte l'Administració ja ha facilitat la informació que es podia donar en la conciliació, i amb anterioritat l'ORGT havia dictat la resolució de data 13 de juny de 2023, amb número d'ordre 2023/061443, en la qual es pronunciava expressament sobre la condició de interessat de la reclamant (...)"

En el cas que ens ocupa, la reclamant al·lega prescripció de deutes pendents corresponents a exercicis tributaris en els que no ha tingut la condició de subjecte passiu i sense que se li hagi requerit el seu pagament per cap concepte.

Així mateix, s'ha d'indicar que l'article 69 de la Llei general tributària, en relació a l'aplicació de la prescripció, preveu que:

"2. La prescripción se aplicará de oficio, incluso en los casos en que se haya pagado la deuda tributaria, sin necesidad de que la invoque o excepcione el obligado tributario."

Així, del contingut del precepte s'extrau que la possibilitat d'invocar prescripció estaria delimitada als obligats tributaris, condició aquesta que l'entitat recurrent no ha ostentat respecte dels deutes als que fa referència la seva reclamació.

De la mateixa manera, la reclamant no estaria legitimada per efectuar al·legacions en relació a les actuacions recaptatòries portades a terme en el procediment executiu tramitat amb l'obligat tributari.

Per consegüent, en base al que s'ha exposat anteriorment, no es pot admetre la condició d'interessada de la entitat recurrent en el procediment recaptatori seguit pel cobrament dels deutes pendents sobre l'immoble, el que comporta igualment la no admissió a tràmit del recurs que ens ocupa."

"La reclamant no es pot subrogar en la mateixa posició que el subjecte passiu del deutes, atès que el que va realitzar va ser un pagament de tercer, a petició pròpia i sense requeriment de l'administració, tal i com s'esmenta en la resolució de l'ORGT de data 13 de juny de 2023, i preceptua expressament l'article 33.1 del Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel que s'aprova el Reglament general de recaptació del Reglament general de recaptació, que estableix que:

"1. Puede efectuar el pago, en periodo voluntario o periodo ejecutivo, cualquier persona, tenga o no interés en el cumplimiento de la obligación, ya lo conozca y lo apruebe, ya lo ignore el obligado al pago.

El tercero que pague la deuda no estará legitimado para ejercitar ante la Administración los derechos que corresponden al obligado al pago."

La resolució desestimària de l'ORGT va ser notificada en data 20 de juny de 2023, sense que consti la seva impugnació, amb el resultat de que ha esdevingut ferma.

8.- En conseqüència, vist el que ha estat exposat, es considera que no procedeix l'accés a la informació sol·licitada per la reclamant, i concretada en la conciliació com "còpia de la notificació dels actes administratius interruptors de la prescripció", pels següents motius:

- La sol·licitud es refereix a dades tributàries a les que resulta d'aplicació la normativa específica i que tenen el caràcter de reservat de conformitat amb l'article 95 de la L3i 58/2003, general tributària.
- La entitat reclamant no gaudeix de la condició d'interessada atès que va efectuar un pagament de tercer, en els termes previstos, a l'article 33.1 del Reial decret 939/2025, Reglament general de recaptació, a petició pròpia sense requeriment de l'Administració.
- L'ORGT ja es va pronunciar sobre la condició d'interessada de l'entitat que va efectuar el pagament, i ara reclamant, en la seva resolució de data 20 de juny de 2023, que és ferma en via administrativa, i la petició d'informació no pot ser utilitzada de forma instrumental per reobrir expedients i terminis de recurs, quan es va tenir l'oportunitat de sol·licitar la informació i la prova en l'expedient tramitat.
- La reclamant ha declarat expressament, en aquest sentit, que la justificació de la seva motivació és la impugnació dels deutes prescrits, traslladant a la seu de la normativa de transparència una controversia jurídica que no correspon a la GAIP.
- Així mateix la selecció de la documentació, degut a l'interval de temps sol·licitat i la possibilitat de que els justificants de recepció continguin dades de tercers comporta una "tasca complexa d'elaboració o reelaboració".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada

L'objecte de la reclamació s'ha d'entendre referit a l'accés als expedients administratius tramitats en relació amb els rebuts de l'Impost sobre Béns Immobles (IBI) corresponents a la finca cadastral referida, entre els exercicis 2009 i 2022, incloent-hi la documentació que hi consti sobre les actuacions realitzades per l'Administració.

La petició formulada pel reclamant —'diligència o certificació administrativa dels concrets actes administratius interruptors de la prescripció'— es planteja en termes que impliquen una qualificació jurídica prèvia. D'una banda, l'emissió d'un certificat no forma part del dret d'accés a la informació pública en els termes previstos per la normativa de transparència. De l'altra, la determinació de si un acte administratiu té caràcter interruptor de la prescripció constitueix una valoració jurídica que no pot ser objecte del dret d'accés.

En conseqüència, cal reconduir la sol·licitud cap a l'accés a la informació existent, concretada en els expedients administratius esmentats, sense que això impliqui l'elaboració de certificacions ni l'emissió de judicis jurídics per part de l'Administració.

L'accés a l'expedient o expedients administratius indicats, és d'acord amb l'article 2.b) de la Llei 19/2014 LTAIPBG, informació pública ja que és "informació elaborada per l'Administració i que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions". Que l'objecte de la reclamació sigui informació pública no és una qüestió controvertida.

L'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la mateixa Llei (art. 2.c). I d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en

determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Les controvèrsies en aquest cas són les assenyalades per l'ORGT en el seu informe (antecedent 7), pel que es denega l'accés a la informació sol·licitada. Concretament:

“- La sol·licitud es refereix a dades tributàries a les que resulta d'aplicació la normativa específica i que tenen el caràcter de reservat de conformitat amb l'article 95 de la Llei 58/2003, general tributària.

- La entitat reclamant no gaudeix de la condició d'interessada atès que va efectuar un pagament de tercer, en els termes previstos, a l'article 33.1 del Reial decret 939/2025, Reglament general de recaptació, a petició pròpia sense requeriment de l'Administració.

- L'ORGT ja es va pronunciar sobre la condició d'interessada de l'entitat que va efectuar el pagament, i ara reclamant, en la seva resolució de data 20 de juny de 2023, que és ferma en via administrativa, i la petició d'informació no pot ser utilitzada de forma instrumental per reobrir expedients i terminis de recurs, quan es va tenir l'oportunitat de sol·licitar la informació i la prova en l'expedient tramitat.

- La reclamant ha declarat expressament, en aquest sentit, que la justificació de la seva motivació és la impugnació dels deutes prescrits, traslladant a la seu de la normativa de transparència una controvèrsia jurídica que no correspon a la GAIP.

- Així mateix la selecció de la documentació, degut a l'interval de temps sol·licitat i la possibilitat de que els justificants de recepció continguin dades de tercers comporta una " tasca complexa d'elaboració o reelaboració".

Respecte de la primera conclusió l'ORGT manté que en matèria tributària, la normativa específica preval sobre la legislació general de transparència. Afirma que aquesta prevalença ha estat confirmada tant pel Tribunal Suprem com per l'Audiència Nacional (sentència de 21 de març de 2024), que interpreten que la disposició addicional primera de la Llei de Transparència estableix que qualsevol regulació sectorial sobre l'accés a la informació s'aplica amb caràcter preferent, encara que no sigui un règim complet, quedant la Llei de Transparència com a supletòria.

Aquesta mateixa idea es recull a la disposició addicional primera de la Llei 19/2014, segons la qual l'accés a la informació en matèries amb règim especial —com la tributària— es regeix

principalment per la seva normativa pròpia, i només de manera subsidiària per la llei de transparència.

En conseqüència, atès que les dades tributàries tenen caràcter reservat i constitueixen un límit al dret d'accés a la informació pública, l'única via per facilitar l'accés a determinades dades (com les notificacions que acrediten la interrupció de la prescripció) és que el sol·licitant tingui la condició d'interessat en el procediment, no per exigència de la normativa de transparència, sinó perquè així ho imposa la normativa tributària, en protecció també dels drets de tercers.

A aquest efecte cal fer avinent que la GAIP, recollint la jurisprudència del Tribunal Suprem, ja ha indicat al respecte (resolució 897/2025, de 19 de juny) que la reserva informativa continguda en la norma tributària s'ha d'entendre d'acord amb el que el Tribunal Suprem ha afirmat respecte de que la Llei General Tributària no conté “un règimen completo y autónomo de acceso a la información, y sí un principio o regla general de reserva de los datos con relevancia tributaria como garantía del derecho fundamental a la intimidad de los ciudadanos (art 18 CE)” (STS 1028/2022, de 18 de juliol). En paraules del TS en la sentència abans citada, fonament jurídic tercer: “La Ley General Tributaria ha de interpretarse en el conjunto del ordenamiento jurídico y a la luz de las nuevas garantías introducidas en la Ley 19/2013, de Transparencia, lo que lleva a concluir que su regulación no excluye ni prevé la posibilidad de que se pueda recabar información a la Administración Tributaria sobre determinados elementos con contenido tributario, al ser de aplicación la Disposición Adicional Primera de la Ley de Transparencia, como sucede en los supuestos en el que la información no entra en colisión con la el derecho a la intimidad de los particulares -a los que se reconoce el derecho a la limitación de acceso en el artículo 34 de la propia Ley General Tributaria-, o cuando, los datos que obran en poder de la Administración pueden ser necesarios para que los ciudadanos puedan hacer valer sus derechos, o puedan estar informados de la actuación pública, información que ha de ajustarse a los límites que la propia Ley de Transparencia establece en su artículo 14 y a la protección de datos del artículo 15.

Lo anteriormente expuesto nos lleva a afirmar que no se contiene en la Ley General Tributaria un régimen completo y autónomo de acceso a la información, y sí un principio o regla general de reserva de los datos con relevancia tributaria como garantía del derecho fundamental a la intimidad de los ciudadanos (art 18 CE). Por ende, las específicas previsiones de la LGT sobre confidencialidad de los datos tributarios no desplazan ni hacen inaplicable el régimen de acceso que se diseña en la Ley 19/2013, de Transparencia y Buen Gobierno (Disposición Adicional Primera)”.

A la vista de la doctrina i jurisprudència exposades, cal entendre que la reserva tributària, recollida bàsicament a l'article 95 de la LGT, no constitueix un límit absolut ni automàtic al dret d'accés a la informació pública, sinó que es configura com un límit legalment previst que ha de ser objecte de ponderació en cada cas concret. En aquest sentit, la reserva tributària s'emmarca dins dels límits establerts a l'article 21.1.c) i 21.2 de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), en tant que límit derivat d'una norma amb rang de llei.

Així mateix, aquest límit ha de ser aplicat de conformitat amb el règim general de ponderació previst a l'article 24.2 de la LTAIPBG, atès que la informació sol·licitada no afecta dades personals especialment protegides previstes a l'article 23. En efecte, les dades de naturalesa tributària en els termes en què es planteja el present supòsit, no poden ser qualificades com a dades especialment sensibles, ni s'inscriuen en l'àmbit d'un procediment tributari sancionador que pogués justificar una protecció reforçada.

Per tant, l'aplicació de la reserva tributària no pot comportar una denegació automàtica de l'accés, sinó que exigeix una ponderació entre l'interès públic en la transparència i la protecció dels drets i interessos legítims afectats, especialment el dret a la intimitat, ponderació que ha d'atendre a les circumstàncies concretes del cas i a la finalitat del dret d'accés.

En conseqüència, només en aquells supòsits en què l'accés a la informació comporti una afectació real i desproporcionada als drets protegits per la normativa tributària podrà justificarse una limitació del dret d'accés, havent-se d'explorar, en tot cas, mesures alternatives com l'accés parcial o la dissociació de dades, d'acord amb els principis de proporcionalitat i mínima restricció del dret d'accés a la informació pública.

3. Sobre la condició d'interessada de l'entitat reclamant.

L'ORGT confon el concepte "obligat tributari" (art. 35 LGT), amb el d'interessat en l'expedient. En aquest cas sembla clar que l'empresa reclamant no és obligat tributari en el pagament del deute de l'IBI sobre la finca de la seva propietat corresponent als exercicis 2009 a 2022. Del que es desprèn de l'expedient, no s'havia completat un procés de derivació de deute regulat en diversos articles de la Llei 58/2003, de 17 de desembre General Tributària i el decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.

No obstant, l'empresa reclamant, és un tercer que ha adquirit l'immoble i ha realitzat, com a titular d'un immoble, el pagament d'un deute corresponent a l'impost de béns immobles (IBI) de diversos exercicis anteriors a l'adquisició de la titularitat, i per tant, d'acord amb l'article 4.1.b) de la llei 39/2015, interessat doncs es veu afectat pels seus efectes.

4. Sobre l'aplicació del límit de la reserva tributària.

A la vista de les conclusions assolides en els fonaments jurídics segon i tercer, escau analitzar l'aplicació del límit de reserva tributària previst a l'article 95 de la Llei general tributària, d'acord amb el que disposen els articles 21.1.c) i 21.2 de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), mitjançant la ponderació exigida pels articles 22 i 24 de la mateixa norma.

L'objecte de la reclamació com ja hem assenyalat consisteix en l'accés a l'expedient o expedients de l'IBI de la finca en qüestió entre 2009 a 2022.

La doctrina d'aquesta Comissió precisa que la condició d'interessat en un procediment administratiu no comporta un dret automàtic ni incondicionat d'accés a la totalitat de la documentació que integra l'expedient.

En efecte, la Resolució 827/2023, de 14 de setembre, assenyala que l'accés a l'expedient s'ha d'entendre sens perjudici dels límits legalment aplicables, els quals han de ser interpretats conforme a la normativa de transparència mitjançant el corresponent test de perjudici i el test de ponderació. Així, els interessats tenen dret a accedir als documents de l'expedient sempre que aquest accés no ocasioni cap perjudici als interessos protegits per aquests límits, i que, en cas contrari, s'haurà d'atorgar, si escau, un accés parcial.

D'acord amb l'article 22.1 de la LTAIPBG, els límits al dret d'accés han de ser aplicats de manera proporcionada a l'objecte i a la finalitat de protecció perseguida. En el present cas, la informació sol·licitada té per finalitat permetre verificar l'existència i la correcta aplicació dels actes interruptors de la prescripció, d'acord amb el que estableix l'article 69.2 de la LGT, que preveu l'aplicació d'ofici de la prescripció per part de l'Administració.

Així mateix, cal tenir en consideració el principi de retiment de comptes que inspira la Llei 19/2014, en tant que element essencial per garantir la transparència i el control de l'actuació administrativa. En aquest context, el reclamant té un interès legítim a conèixer si l'administració reclamada ha actuat conforme a dret en relació amb l'aplicació de la prescripció.

La finalitat del límit establert a l'article 95 LGT és la protecció de les dades amb rellevància tributària com a garantia del dret fonamental a la intimitat de les persones, d'acord amb la doctrina consolidada del Tribunal Suprem.

Atesa aquesta finalitat, i de conformitat amb l'article 24.2 de la LTAIPBG, resulta procedent estimar parcialment la reclamació, atorgant el dret d'accés a l'expedient o expedients de l'IBI de la finca en qüestió entre els anys 2009 i 2022, amb la prèvia anonimització de la identitat dels

subjectes passius, atès que aquesta dada no és necessària per a la finalitat perseguida i la seva exclusió permet salvaguardar el dret fonamental a la intimitat.

En conseqüència, l'accés parcial a la informació, en els termes indicats, permet conciliar l'interès legítim del reclamant i el principi de transparència amb el límit de reserva tributària, sense comprometre la protecció de les dades personals ni vulnerar el dret a la intimitat.

Sobre la tasca complexa que al·lega l'ORGT: "la selecció de la documentació, degut a l'interval de temps sol·licitat i la possibilitat de que els justificants de recepció continguin dades de tercers comporta una " tasca complexa d'elaboració o reelaboració"; no s'aporta, més enllà de la pròpia afirmació cap més argument que acrediti la tasca complexa, pel que ha de ser desestimada la inadmissió per aquest motiu.

5. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència; i que l'organització, avaluació i conservació i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels seus titulars (article 7 i 8).

La Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents.

Així mateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Els documents produïts o rebuts per la Generalitat, els ens locals i les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen integren el patrimoni documental de Catalunya i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu o de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 29 de gener de 2026, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 071/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a l'accés a l'expedient o expedients corresponents.
2. Requerir a l'ORGT que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.

3. Requerir a l'ORGT a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 071/2026 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.